

[Jes Lunde]

Så skal vi endelig have løst arbejdsløshedsproblemet ved en mere solidarisk fordeling af arbejdet i vores samfund.

På den måde kan vi skaffe en løsning af alle de tunge økonomiske problemer samtidig. Ja, det har vi faktisk oven i købet Finansministeriets Budgetdepartements meget fine models, ADAM's, ord for kan lade sig gøre. Hvis man laver en sådan helhedspolitik, hvor de enkelte elementer er rigtigt afvejet, kan man faktisk løse de økonomiske problemer.

Det besynderlige er jo, at regeringen så til gengæld ikke er i stand til at fremlægge nogen plan for, hvordan man får nedbragt arbejdsløsheden, og ikke er i stand til at fremlægge nogen plan for, hvordan man genskaber ligevægten på betalingsbalancen. At have fremlagt en sådan plan, som kan løse de problemer, det skal vi i SF stort set stå alene med. Og den afvisning, vi får af den, det er jo så en ideologisk afvisning. Det er ideologisk hellige køer for regeringen, der gør, at den ikke kan være med til at løse problemerne, fordi den stadig væk baserer sig på en markedsøkonomisk filosofi, som har spillet så grundigt fallit.

På denne baggrund nærer vi naturligvis en dyb politisk skepsis over for den borgerlige regering og dermed også over for dens forslag til finanslov, som skal passes ind i regeringens egen strategi, en strategi, der endnu en gang ser ud til at være mere bestemt af kortsigtede politiske hensyn end af hensynet til en løsning af de store problemer.

Vi er uenige med regeringen i sparekravet på de 11,5 mia. kr., og vi finder, det er glædeligt, at vi aner muligheden for et politisk flertal imod regeringen på dette punkt. Socialdemokratiet, SF, CD og Kristeligt Folkeparti har jo allerede én gang haft lejlighed til at give udtryk for deres holdning til den bevidstløse nedskæringspolitik, da vi i juni måned afgav en beretning fra Det Politisk-Økonomiske Udvalg. Vi håber, at den samme enighed vil vise sig i løbet af efteråret, når vi skal forholde os til finanslovens enkelte punkter.

For SF er det især afgørende at få fjernet flest muligt af de dybtgående sociale besparelser, regeringen lægger op til. Vi vender os imod at sende regningen for de økonomisk dårlige tider til de svageste grupper. Vi må i stedet henvise til de mange velbærgede, der går fri for betaling. F.eks. er kursgevinster på aktier efter 3 års ejer-tid jo skattefri.

Vi finder det underligt, at regeringen i forslaget kvæster erhvervsfremmepolitikken. Vi mener, der er brug for det modsatte.

Vi finder det også af meget stor betydning at vende den negative indstilling til uddannelse, der præger forslaget til finanslov, dels i form af nedskæringer, dels i form af en fuldkommen meningsløs brugerbetaling. Regeringen benytter for os at se udelukkende brugerbetalingen som et slet skjult led i en nedskæringspolitik. Det er svært at finde en rationel politisk grundelse for at opkræve brugerbetaling på uddannelserne, hvor i alt fald vi ønsker, at flere tager en uddannelse og dygtiggør sig til gavn for sig selv og samfundet.

Tilsvarende afviser vi ideerne om brugerbetaling for lægebesøg og øget betaling for medicin, når problemet er, at det er den primære sundhedssektors organisation, der giver for mange recepter og en for dyr patientbehandling. Men det er måske for svær en ideologisk mundfuld for regeringen at tage fat på dette problem.

Vi afviser brugerbetaling på alle områder, hvor ydelserne er bestemt af et solidaritetsprincip.

Derimod vil vi gerne støtte en offentlig produktion, hvor det offentlige sælger serviceydelser til f.eks. erhvervslivet. Lad mig nævne bibliotekernes søgning i avancerede databaser som et eksempel på, at vi gerne vil bryde de vandtætte skodder mellem privat og offentlig sektor.

SF vil på et enkelt punkt gerne i en nærmere dialog med regeringen for at finde ud af, hvad det er, den vil. Hr. Gert Petersen berørte det på SF's vegne i åbningsdebatten, men fik intet svar.

Det drejer sig om ideerne til selvforvaltning og decentralisering i den offentlige sektor, som SF principielt er meget positivt indstillet over for. Vi vil gerne se et udspil fra regeringen til de mere konkrete rammer, så vi kan vide, om det er noget, der kan skabes enighed om. Indtil videre har vi en stærk mistanke om, at der blot er tale om et skalkeskjul for nedskæringer og et centraliseret lokalstyre, sådan som undervisningsminister Bertel Haarders forslag på skoleområdet er et udtryk for. Regeringen har endnu til gode at overbevise os om, at den, når det kommer til stykket, virkelig er åben over for demokratiske nyskabelser i den offentlige sektor.